

بیماری مولتیپل اسکلروزیس (MS) بر مغز و نخاع تأثیر می‌گذارد. علائم اولیه MS شامل ضعف، گزگز، بی‌حسی و تاری دید است. علائم دیگر سفتی عضلات، مشکلات فکری و مشکلات ادراری است. درمان می‌تواند علائم MS را تسکین داده و پیشرفت بیماری را به تأخیر بیندازد.

رشته‌های عصبی توسط میلین پوشانده شده‌اند تا از هرگونه آسیب در امان باشند. میلین علاوه بر پوشاندن عصب‌ها، به هدایت سریع و مؤثر سیگنال‌های الکتریکی نیز کمک می‌کند.

در بیماران مبتلا به ام‌اس، میلین در چندین ناحیه از بین می‌رود. از بین رفتن میلین باعث برجا ماندن یک اسکار یا اسکلروز می‌شود. اسکلروز متعدد که نام دیگر بیماری ام‌اس است، به معنی «بافت اسکار در مناطق متعدد» می‌باشد. نواحی که به اندازه کافی یا اصلاً میلین ندارند را پلاک یا ضایعه می‌نامند. هرچه ضایعه شدیدتر باشد، رشته‌ی عصبی می‌تواند بشکند یا آسیب ببیند.

هنگامی که یک رشته‌ی عصبی میلین خود را از دست بدهد، پالس‌های الکتریکی که از مغز دریافت می‌شوند به طور یکنواخت به عصب‌های موردنظر نمی‌رسند. وقتی هیچ میلینی وجود نداشته باشد، رشته‌های عصبی هرگز نمی‌توانند پالس‌های الکتریکی را هدایت کنند. به همین دلیل، پیام‌های مغز نمی‌توانند به عضلات منتقل شوند.

علائم بیماری:

- مشکلات مثانه: ممکن است بیمار در تخلیه‌ی کامل مثانه مشکل داشته باشد و لازم باشد به طور مکرر به توالت برود. بی‌اختیاری ادرار و تکرر ادرار شبانه نیز شایع است.
- مشکلات روده: یبوست عارضه‌ی شایعی برای بیماری ام‌اس است و گاهی اوقات می‌تواند بسیار جدی باشد.
- افسردگی: بیماران مبتلا به ام‌اس، ۵۰ درصد احتمال ابتلا به افسردگی را دارند.
- تغییرات احساسی: ممکن است زمانی که برای اولین بار بیماری ام‌اس تشخیص داده می‌شود، تأثیرات احساسی عمیقی بر روی فرد داشته باشد. از دست رفتن میلین و آسیب دیدن رشته‌های عصبی در مغز نیز می‌تواند باعث تغییرات احساسی شود.
- سردرد و از دست دادن شنوایی نیز در میان علائم ام‌اس وجود دارد.
- خستگی: این یکی از شایع‌ترین علائم بیماری ام‌اس است که حدود ۹۰ درصد بیماران را تحت تأثیر قرار می‌دهد.
- سرگیجه: افراد مبتلا به ام‌اس معمولاً سرگیجه و مشکلات عدم تعادلی را تجربه می‌کنند.

- بی‌حسی یا ضعف: این عارضه معمولاً در یک یا چند اندام احساس می‌شود و به طور معمول در یک زمان، فقط یک طرف بدن یا فقط نیمه‌ی پایینی بدن را تحت تأثیر قرار می‌دهد.
- درد گرفتن یا سوزن سوزن شدن برخی از نقاط بدن.
- حالت انقباضی و گرفتگی عضلات: رشته‌های عصبی آسیب‌دیده در مغز و نخاع می‌توانند باعث سفت شدن عضلات و گرفتگی‌های عضلانی شوند.
- لرزش: حرکات لرزشی غیرارادی نیز ممکن است رخ دهد.
- مشکلات بینایی: ممکن است دوبینی و تاری دید رخ دهد. از دست دادن دید چشم می‌تواند به صورت جزئی یا کامل باشد که معمولاً در یک زمان یکی از چشم‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد.
- تغییر در راه رفتن: طریقه‌ی راه رفتن فرد، منظور است. بیماری ام اس می‌تواند طرز راه رفتن فرد را تغییر دهد؛ زیرا عضلات بیمار ضعیف‌تر می‌شوند و این ممکن است باعث بروز مشکل تعادلی، سرگیجه و خستگی شود.

تشخیص:

روشهای تشخیصی ممکن است شامل موارد زیر باشد:

- اسکن تصویربرداری رزونانس مغناطیسی (MRI): استفاده از ماده حاجب در MRI به پزشک اجازه می‌دهد ضایعات فعال و غیرفعال را در سراسر مغز و نخاع تشخیص دهد.
- توموگرافی انسجام نوری (OCT): OCT آزمایشی است که از لایه‌های عصبی پشت چشم عکس گرفته و می‌تواند نازک شدن عصب بینایی را ارزیابی کند.
- بررسی مایع مغزی و نخاعی: پزشک ممکن است برای یافتن ناهنجاری در مایع نخاع نمونه‌گیری از مایع مغزی و نخاعی را انجام دهد. این آزمایش می‌تواند به رد بیماری‌های عفونی دیگر کمک کند و همچنین می‌تواند برای تشخیص زود هنگام MS استفاده شود.
- آزمایش خون: پزشکان آزمایش خون را برای کمک به رد کردن سایر بیماریها با علائم مشابه درخواست می‌دهند.

تشخیص مستلزم رد سایر شرایطی است که علائم مشابه دارند، مانند بیماری لایم، لوپوس و سندرم شوگرن.

درمان:

درمان خاصی برای بیماری ام اس وجود ندارد. روش‌های درمانی موجود بر روی متوقف کردن واکنش‌های خود ایمنی و مدیریت علائم بیماری تمرکز دارند.

داروهای کورتیکواستروئیدی التهاب را کاهش می‌دهند و واکنش سیستم ایمنی بدن را متوقف می‌کنند. این داروها اغلب برای علائم حادی که به طور ناگهانی شعله‌ور می‌شوند، تجویز می‌شوند. کورتیکواستروئیدها رایج‌ترین داروهای تجویز شده برای بیماران مبتلا به ام اس هستند.

<http://rasadmedlab.com>

گروه علمی شبکه آزمایشگاهی رصد

منابع:

[/https://www.hopkinsmedicine.org](https://www.hopkinsmedicine.org)

[/https://www.healthline.com](https://www.healthline.com)

[/https://www.webmd.com](https://www.webmd.com)